בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', י"ג במנחם אב תשס"ח (14 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

תגובות ...

** קודם, מהחיילת, למכתב הקוראת שאותו פרסמנו בדף אתמול:*

"... קראתי את מכתבך, אני יודעת שאי אפשר להחזיר הגלגל לאחור,
ושאני אאלץ לקחת את האחריות ולהרגיש רגשותי כל חיי,
אבל, אני מאמינה שאפשר לפעול לעתיד ולנסות ולמנוע מהלך דומה.
ובכך לתקן את מעשי שלי.

תודה לך. "

** תגובת המערכת להתכתבות הזו:*

הגירוש מגוש קטיף וצפון השומרון היה פרק קשה במיוחד בתולדות העם האחרונים, אך לצערינו – הוא לא דבר חדש. ולכן, לומר שזה נפשע ושזה מעלה את זכרונות השואה (ואבקש שתבינו: אני שותף לרגשות הללו!) בכ"ז נראה לי לא התגובה הנכונה ולא התגובה המועילה.
מעבר לכך, מאז שהוטבעה הסיסמה, "לא נשכח ולא נסלח", לא יכולתי להזדהות איתה, ויש לנו הרבה חברים טובים וקרובים בכמה מיישובי הגוש. הסיסמה הזאת אינה הולמת את השקפתי, ולע"ד אינה הולמת את ההשקפה שהנחתה את העם היהודי למשך דורי דורות. כן, רוב הצרות והרדיפות היו ע"י גויים ולא ע"י יהודים. ובוודאי, המוני היהודים שצפו עיניהם לציון בכל הדורות ושהחזיקו מעמד בעיצומן של צרות אלה ע"י האמונה שכאשר "ישובו הבנים לגבולם", הכל ישתנה, הכל יהיה בסדר. והנה – לא רק שמסתבר שהארץ אינה ארץ מקלט, אלא אדרבה, אנחנו היהודים, עושים את המעשים הגלותיים הללו שלמדנו "בחוץ" כאן בתוך הבית, לאחינו היהודים. וכל זה מתוך הבנה מוטעית שאין לנו על מי להשעין חוץ מעצמנו ועל הפטרון הגדול, ארה"ב. ועוד – ה"קונספציה" המוטעית והמטעה אותנו – שהארץ הזאת אינה מיועדת למלא תפקיד קדוש, ולכן מנהיגינו אינם רואים כי היא מיועדת ומיוחדת אך לעם אחד בלבד, העם הקדוש, עם ישראל.

לכן, פעולת הגירוש – כמו כל הפעולות האחרות שכמוה - היא פעולה **פסולה**. לא רק כיוון שהיא אינה מוסרית, ולא רק כיוון ש"לא עשינו אותה בצורה הומניטרית וברוח טובה". אלה בוודאי רלוונטיים במיוחד לאלפי המשפחות המגורשות. אך בראש וראשונה [לע"ד], היא פסולה כי היא נוגדת את הגשמת היעד של עם ישראל ושל ארץ-ישראל. אבל, גם אם "צריכים"(?) לעשות אותה, לכל הפחות המוסר האנושי הבסיסי דורש:

א. שתיעשה בצורה הומניטארית ביותר, ו-
ב. כאשר רואים שהתוצאות הן כל-כך גרועות, אזי שהממשלה תעמוד ותבקש סליחה על מה שעשתה, וינקטו בצעדים לתקן את המעוות.

עד כאן, רק החיילת האנונימית הזו "יצאה מהארון" והתוודאה בפומבי. לע"ד, היא עושה מה שכל אחד ואחד שהיה לו חלק **כלשהו** בגירוש היה צריך לעשות, ואנו מחכים שיקום ויעשה. כי <u>לומר "לא נסלח"</u>

"לוּ--עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי"
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום <u>חמישי</u> בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 19^{02}	(י-ם): 18^{47}	(ת"א): 19^{02}	(חיפה): 18^{54}
צאת השבת	(ב"ש): 19^{59}	(י-ם): 20^{00}	(ת"א): 20^{02}	(חיפה): 20^{03}

פרשת השבוע: **"ואתחנן"** [דברים ג' 23 – ז' 11] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום **ה'**, **י"ג** ב**מנחם אב** תשס"ח (**14** ב**אוגוסט**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

זאת תגובה בלתי-יהודית, ואין לה מקום אף לא ברגשות הפרטיים של העם, ובוודאי לא ברגשות הלאומיים. אנחנו בשר ודם וטועים. אוי ואוי אם אשתי לא היתה מוכנה לסלוח לי על דברים שאני עושה, לפעמים בכוונה! ומה שנכון בין איש לרעהו במישור הפרטי הוא שבעתיים נכון במישור הלאומי.

לכן, יש לקבל את האשה הצעירה הזאת, כי יש לה העוז לעשות את הצעד הנכון שכולנו צריכים לעשות – לבקש סליחה.

אך, כפי שאמרתי – זה רק הצעד הראשון. והוא לא קל. רוצים לדעת למה עשתה זאת אנונימית? כי הפעולה הזאת דורשת כוחות נפש עצומות!!! והיא מלווה עם הרבה בושה. ומי מאיתנו מוכן לקום ולהכריז קבל עם ועדה שהוא טועה, ושהוא מטעה את העם ואינו מנהיג את העם כראוי? לא קל, ממש לא.

ועכשיו, מה עושים? נוכל ללמוד ממה שאומר הרמב"ם בהלכות תשובה, פרק ב':

ג. ומה היא התשובה--הוא **שיעזוב החוטא חטאו**, ויסירנו ממחשבתו ויגמור בליבו **שלא יעשהו עוד**, שנאמר "יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו..." [ישעיהו נ"ה 7]. וכן יתנחם על שעבר, שנאמר "כִּי-אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי וְאַחֲרֵי הִוָּדְעִי, סָפַקְתִּי עַל-יָרֵךְ..." [ירמיהו ל"א 18]; ויעיד עליו יודע תעלומות **שלא ישוב לזה החטא לעולם**, שנאמר "... וְלֹא-נֹאמַר עוֹד אֱלֹקינוּ לְמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ--אֲשֶׁר-בְּךָ יְרֻחַם יָתוֹם." [הושע י"ד 4]. וצריך להתוודות בשפתיו, ולומר עניינות אלו שגמר בליבו.

ה. מדרכי התשובה להיות השב **צועק תמיד לפני ה'**, בבכי ובתחנונים, **ועושה צדקה** כפי כוחו, **ומתרחק הרבה מן הדבר** שחטא בו. **ומשנה שמו**, כלומר שאני אחר ואיני אותו האיש שעשה אותן המעשים; **ומשנה מעשיו כולן לטובה**, ולדרך ישרה. **וגולה ממקומו**--שגלות מכפרת עוון, מפני שגורמת לו להיכנע ולהיות עניו ושפל רוח.

ו. ושבח גדול לשב **שיתוודה ברבים** ויודיע פשעיו להם, ומגלה עבירות שבינו לבין חברו לאחרים, ואומר להם אומנם חטאתי לפלוני ועשיתי לו כך וכך, והריני היום שב וניחם. וכל המתגאה ואינו מודיע, אלא מכסה פשעיו--אין תשובתו גמורה, שנאמר "מְכַסֶּה פְּשָׁעָיו לֹא יַצְלִיחַ..." [משלי כ"ח 13].

** תגובה חוזרת מהקוראת שלנו:*

מי שמכיר אותי יודע יפה את פתיחותי לסלוח לחולשות אנוש. [אך] אני אינני יכולה לייחס לחורבן הזה כאל חולשת אנוש! מעשה חורבן גוש קטיף אינו יכול להיכנס למשבצת המעשים שבין אדם לחברו. אין הדבר דומה משום בחינה למה שהתרחש באותם ימים נוראים.

נותרתי מתוסכלת מנסיונותי להבין את נבכי הפופוליטיקה (זאת אינה שגיאת כתיב!) הישראלית. החורבן **מרצון** אותו המיטה עלינו ממשלה יהודית, הוא השבר הנורא של [שנת] תשס"ה שפצע את לבי ואת נפשי והרס בי את קורטוב האופטימיות שנותרה בי מאז הסכם אוסלו הנפשע על כל תוצאותיו המרים.

"לוּ--עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי"
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 19^{02}	(י-ם): 18^{47}	(ת"א): 19^{02}	(חיפה): 18^{54}
צאת השבת	(ב"ש): 19^{59}	(י-ם): 20^{00}	(ת"א): 20^{02}	(חיפה): 20^{03}

פרשת השבוע: **"ואתחנן"** [דברים ג' 23 – ז' 11] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום **ה'**, **י"ג במנחם אב** תשס"ח (**14** באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

חורבן הבית הלאומי כפי שהתרחש בתשס"ה, יום אחד בלבד אחרי תשעה באב - לא יימחה, ...

החיילת האנונימית "שיצאה מהארון" כפי שציינת, חשבה מן הסתם שפרסום מכתבה ימרק (מם בפתח) את מצפונה ולאחר מכן תוכל לחזור לשיגרת חייה מתוך הקלה, ואולי אף לעורר הדים בציבור הרחב. והנה, בעצמך אתה יכול להיווכח שהתקווה הזאת נגוזה. [הכותבת מתייחסת לעובדה כי הפרשה נעלמה במהירות מדפי התקשורת, כאילו לא היתה...] העקורים נותרו פליטים, הפוליטיקאים נותרו רשעים, החיילים שגרשו ב"נחישות וברגישות" (בחלקם) נותרו פגועים, והעם חצוי וחסר אמון ב"מנהיגים" שיוכלו בכלל להושיעו.

צר לי על הפסימיות ועל אבדן התקווה. ו... עדיין מצפה לנסים.

ואולי, בסיכום ביניים, נלמד גם מענייני דיומא...
השבת, **ט"ו במנחם אב**, יום שמח מאד בתולדות עם ישראל! בין האירועים השמחים והמשמחים, העיקריים בדורות הראשונים היו:

- **פסקו בו בני ישראל מלמות במדבר**
- **הותרו בו השבטים להתחתן זה עם זה ושבט בנימין הותר לבוא בקהל**
- **ביטל בו הושע בן אלה שומרים על הדרכים שלא יעלו ישראל לרגל לירושלים**
- **פסקו בו מלכרות עצים למערכה כדי שיוכלו להקריב קרבנות על המזבח**
- **ניתנו הרוגי ביתר, אחרי מרד בר-כוכבא (אחרי חורבן בית שני), לקבורה**

על ש**הותרו בו השבטים להתחתן זה עם זה ושבט בנימין הותר לבוא בקהל**:
שני איסורי חיתון אירעו במסורת ישראל: האחד בימי משה, והשני בימי השופטים. בימי משה נקבע כי בת שיורשת נחלה לא תוכל להינשא אלא לבן שבטה, כדי שלא תעבור הנחלה משבט לשבט. בימי השופטים, לאחר מעשה "פילגש בגבעה" – "**וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל נִשְׁבַּע בַּמִּצְפָּה לֵאמֹר אִישׁ מִמֶּנּוּ לֹא-יִתֵּן בִּתּוֹ לְ**[שבט] **בִנְיָמִן לְאִשָּׁה.**" [שופטים כ"א 1]. – מחאה על המעשה הנפשע שעשו, ברצח אשה חפה מפשע. [ר' סוף ספר "שופטים"].
בשני איסורי חיתון אלה, היתה סכנה של הסתגרות השבטים בתוך נחלותיהם, דבר שהיה עלול להביא לפילוג בעם. לפיכך קבעו חכמינו, כי משעת כניסת בני ישראל לארצם יבוטלו איסורי החיתון, משום שהם נאסרו רק על בני דור המדבר. גם השבועה על איסור להתחתן עם בני שבט בנימין, הותרה ע"י חז"ל, שדרשו שרק דור הנשבעים נאסר בשבועה זו ולא שאר הדורות. היום שבו הותרו שני איסורים אלה, שהותרו השבטים לבוא זה בזה היה ביום **ט"ו באב**. זו גם הסיבה הסמלית שבו יצאו בנות ישראל במחולות וקבעו את יום ט"ו באב ליום השידוכים בשנה! [במעגלי החיים]

שבת שלום ומבורך,
ברברה, מרדכי וב"ב

"לוּ-עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי"
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 19^{02}	(י-ם): 18^{47}	(ת"א): 19^{02}	(חיפה): 18^{54}
צאת השבת	(ב"ש): 19^{59}	(י-ם): 20^{00}	(ת"א): 20^{02}	(חיפה): 20^{03}

פרשת השבוע: **"ואתחנן"** [דברים ג' 23 – ז' 11] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', י"ג במנחם אב תשס"ח (14 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

[הדף יוצא לחופשה קצרה ובלי נדר, יחזור ב-כ"ד באב (25 באוג' למניינם)]

"לוּ--עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי"
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 19^{02}	(י-ם): 18^{47}	(ת"א): 19^{02}	(חיפה): 18^{54}
צאת השבת	(ב"ש): 19^{59}	(י-ם): 20^{00}	(ת"א): 20^{02}	(חיפה): 20^{03}

פרשת השבוע: **"ואתחנן"** [דברים ג' 23 – ז' 11] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.